

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie	złp. 1.80 gr.
Półrocznie	„ -90 „
Kwartalnie	„ -45 „
Miesięcznie	„ -15 „

Zgierz,

dn. 7 marca
1925 roku.

Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem 20 gr.
Wychodzi co dwa tygodnie.

Najpilniejsze zadania inwestycyjne samorządu w Zgierzu w latach 1925 — 1935.

Miasta nasze, a szczególnie miasta b. Królestwa Kongresowego pod względem kulturalnym znajdują się o pół wieku a nieraz o cały wiek w tyle od takichże miast Zachodniej Europy.

Brak w nich odpowiednich budynków na pomieszczenie szkół, urzędów państwowych i komunalnych, przytułków dla starców i dzieci, i t. d. Większość niebrukowanych ulic tonie w nieprzeniknionych ciemnościach. O jakichkolwiek urządzeniach sanitarnych nawet mowy niema. Na palcach możnaby policzyć miasta mające zakłady kąpielowe (wyłączając t. zw. mykwy służące raczej celom rytualnym a nie higienicznym) i szpitale nie mówiąc już o kanalizacji i wodociągach, co było dotąd niezszalnym marzeniem tak wielkiego nawet miasta jak Łódź. Na zachodzie już przed wojną samorządy miast prowadziły wielką akcję, mającą na celu zapobieganie drożyznie mieszkań, o czym u nas dotąd nie myślano.

Wprawdzie na usprawiedliwienie swoje możemy powiedzieć, że nie byliśmy gospodarzami w naszych miastach i nie my ponosimy odpowiedzialność za stan kulturalny miast naszych.

Dziś jednak, po uzyskaniu niepodległego bytu, po otrzymaniu szerokiego samorządu, jesteśmy przed przyszłymi pokoleniami odpowiedzialni za najmniejsze zaniechanie wysiłków zdążających do wyrównania krzywd, jakie obce rządy miastom naszym uczyniły. I o ile miasta na Zachodzie mogły pracę swe rozłożyć na dziesiątki lat — my musimy w ciągu kilku a najpóźniej kilkunastu lat dopędzić miasta Zachodu jeśli chcemy odgrywać należną nam w Europie rolę.

Nie jeden z czytelników przeczytawszy powyższy ustęp zapyta: „a cóż należy do obowiązków samorządu miejskiego w ogóle a samorządu w Zgierzu w szczególności?”

Art. 11 Dekretu o samorządzie miejskim (Dz. Pr. z dnia 7-go lutego 1919 r. № 13, poz 140) zakreśla bardzo szeroki zakres działania gminy miejskiej, obejmujący wszystkie sprawy, które dotyczą dobrobytu materialnego, rozwoju duchowego i zdrowia jej mieszkańców, a w szczególności:

- 1) zarządzanie majątkiem gminy oraz jej dochodami i wydatkami;
- 2) zakładanie i utrzymywanie miejskich dróg, mostów, ulic, placów, ogrodów, skwerów i t. d.;
- 3) zakładanie i utrzymywanie miejskich środków komunikacji;
- 4) pieczę nad urządzeniami, służącymi do utrzymania porządku i bezpieczeństwa publicznego;
- 5) zakładanie i utrzymywanie urzędów wodociągowych, kanalizacyjnych oraz służących do zaopatrywania miasta w światło i siłę elektryczną;
- 6) opiekę nad ubogimi, tworzenie i utrzymywanie zakładów dobroczynnych;
- 7) ochronę zdrowia publicznego, zakładanie i utrzymywanie szpitali i urzędów sanitarnych;
- 8) zakładanie i utrzymywanie rzeźni, hal i targowisk;
- 9) aprowizację i dostarczenie ludności zdrowych i tanich mieszkań;

- 10) popieranie miejscowego handlu, przemysłu i rzemiosł oraz zakładanie instytucji kredytowych;
- 11) pieczę nad oświatą publiczną, zakładanie i utrzymywanie szkół, bibliotek, muzeów, teatrów i t. d.;
- 12) pieczę nad obyczajnością publiczną i t. d. i t. d.

Celem należytego wypełnienia obowiązków, wynikających z wyżej cytowanego artykułu, miasto nasze w najbliższych latach musi przeprowadzić cały szereg inwestycji, z których do najpilniejszych zaliczyć należy:

- 1) inwestycje w zakresie szkolnictwa:
 - a) budowę 4 szkół powszechnych;
 - b) budowę szkoły dokształcania zawodowego;
 - 2) inwestycje, mające na celu podniesienie zdrowotności publicznej:
 - a) budowę zakładu kąpielowego;
 - b) budowę szpitala;
 - c) wykupienie i oczyszczenie stawu, będącego obecnie własnością Cechu Sukienników;
 - d) regulację rzeki Bzury;
 - e) założenie kanalizacji i wodociągów;
 - f) budowę nowej rzeźni;
 - 3) inwestycje w zakresie opieki społecznej:
 - a) budowę domu dla starców i domu dla sierot;
 - 4) budowę domów mieszkalnych.
- Rozpatrzyć kolejno wymienione zamierzenia.

Budowa szkół.

Aby zorientować się, ile szkół powszechnych należy w naszym mieście pobudować w ciągu 10-letnia (1925 — 1935), trzeba:

- 1) obliczyć, ile dzieci będzie uczęszczało do szkół powszechnych w roku 1935/1936;
 - 2) zastanowić się, które z istniejących budynków szkolnych odpowiadają swemu przeznaczeniu.
- Według Ustawy o obowiązkach szkolnym do szkół powszechnych uczęszczają dzieci w ciągu lat siedmiu w wieku od 7 — 14 lat. W myśl powyższego w latach 1925 — 1935 obowiązkami szkolnym będą objęte roczniki od 1912 — 1928.

Dane spisu z r. 1923 wykazują w Zgierzu dzieci, urodzonych: w 1912 r. — 561, w 1913 r. — 511, w 1914 r. — 496, w 1915 r. — 358, w 1916 r. — 282, w 1917 r. — 250, 1918 r. — 250.

- 3) Według danych Wydziału Meldunkowego przy Magistracie m. Zgierza dzieci, urodzonych w 1919 r. było 411, w 1920 r. — 450, w 1921 r. — 374, w 1922 r. — 399.

Dla następnych roczników przyjąć należy liczby przypuszczalne, a więc dla lat 1923, 1924 i 1925 po 400 dzieci, dla lat 1926, 1927 i 1928 po 500 dzieci. *)

*) Normalny rocznik przedwojenny dzieci w wieku szkolnym w Zgierzu wynosił 500 — 550 dzieci; ze względu jednak na obecne trudne warunki ekonomiczne liczby te należy przynajmniej o 10 — 20% obniżyć.

1921
415
1922
443
423
417
1924
412
1925
523

W ten sposób dla poszczególnych lat otrzymamy następujące liczby:

rok	roczniki	Ilość dzieci w wieku szkolnym*)
1925/26	1912 — 1913	2748
1926/27	1913 — 1919	2598
1927/28	1914 — 1920	2537
1928/29	1915 — 1921	2415
1929/1930	1916 — 1922	2456
1930/31	1917 — 1923	2574
1931/32	1918 — 1924	2684
1932/33	1919 — 1925	2834
1933/34	1920 — 1926	2923
1934/35	1921 — 1927	2973
1935/36	1922 — 1928	3099

Jak wynika z powyższego zestawienia, ilość dzieci, podlegających przymusowi szkolnemu, dzięki zmniejszeniu się ilości urodzeń w latach wojny europejskiej spadnie w 1928/29 do 2415, poczem znacznie wzrośnie i w r. 1935/36 pr. ypuszczalnie będzie wynosiła zgórá 3,000.

Obowiązkiem więc miasta będzie aby, wykorzystawszy moment zmniejszenia się ilości dzieci w szkołach powszechnych, wybudować do 1935 r. taką ilość szkół, aby wszystkie dzieci wówczas znalazły się w gmachach szkolnych, odpowiadających dzisiejszym wymaganiom. Licząc na klasę 45 dzieci, otrzymamy, że w r. 1935 potrzebne będzie 67 klas.

Zastanówmy się teraz, które z istniejących budynków szkolnych odpowiadają dzisiejszym warunkom, a więc które z nich w r. 1935 mogą być użyte.

Szkoła przy ul. 3 Maja mieści się w budynku miejskim, pobudowanym na ten cel w r. 1832. Posiada ona tylko 5 klas wykładowych, bez sali gimnastycznej i pomieszczeń dodatkowych, jak szatnia i inne. Budynek wystawiony z cegły niepalonej jest zimny i wilgotny. Powinien być rozebrany i na tym samym placu może być pobudowany nowy, odpowiadający dzisiejszym wymaganiom. Obecnie mieści się w nim 9 klas na 2 zmiany.

Szkoła № 4 przy ul. Berka Joselewicza, wybudowana w r. 1904 jako 4-klasowa, dzisiejszym warunkom nie odpowiada: ma zaledwie 4 klasy, gdy dziś minimum potrzeba 7; nie ma sali gimnastycznej ani dodatkowych pomieszczeń na klasy przyrody, rysunków i t. d. Obecnie mieści się w niej 12 klas na 2 zmiany. Prócz 4 klas dawnych na klasy obrócone zostały mieszkania na poddaszu. Stan taki jednak jest nie do pomyślenia na dłuższy okres czasu.

Szkoła № 7 przy ul. Piłsudskiego mieści się w prywatnym budynku, należącym do parafii ewangelickiej. Prócz 7 klas wykładowych nie posiada ani sali gimnastycznej, ani szatni, ani dzieżńca odpowiedniego.

Szkoła № 6 przy ul. Marjawickiej na Przybyłowie mieści się w parafjalnym domu marjawickim i ma 5 klas wykładowych. Brak szatni, sali gimnastycznej i innych. Obecnie mieści się w niej 9 klas na 2 zmiany. Obie wymienione szkoły, mieszczące się w prywatnych, jak widzieliśmy, nieodpowiednich budynkach, należałoby przenieść do własnych specjalnie na ten cel wybudowanych.

Szkoły № 1 i 2, mieszczące się w świeżo wybudowanym gmachu przy ulicy Łęczyskiej, mają wszystkie warunki, jakie dzisiejsza higiena i pedagogika stawia i normalnie w tym budynku pomieszczą się 2 szkoły 7 klasowe. Obecnie na 2 zmiany wymienione szkoły mają 20 klas. Z wymienionych więc budynków szkolnych tylko wybudowany w roku ubiegłym może być brany w rachubę w 1935 r. jako pomieszczenie dla 2 szkół 7 klasowych.

Ponieważ, jak obliczaliśmy, w 1935 r. potrzebne będzie 67 klas wykładowych i uwzględniając szkołę 7 kl. przy Państwowem Seminarjum Naucz., miasto wypełni swój obowiązek, jeśli do 1935 roku wybuduje 3 szkoły po 13 klas każda, jedną zaś o 7 klasach. Przepyszalny koszt budowy wyniesie:

3 szkoły á 13 klas. po 700,000 zł.	zł. 2,100,000,—
1 szkoły 7 klasowej	" 400,000,—
	Razem: zł. 2,500,000,—

W ten sposób w 1935 r. będziemy mieli następujące szkoły:

- 1) szkołę o 14 klasach przy ul. Łęczyskiej dla północno-zachodniej części miasta,
- 2) szkołę o 13 klasach w południowej części miasta,
- 3) " " 13 " na Przybyłowie,
- 4) " " 13 " przy ul. 3 Maja dla dzieci wyzn. Mojęsz.
- 5) " " 7 " we wschodniej części miasta dla dzieci ewangelickich,
- 6) szkołę o 7 klasach " " przy Państwowem Seminarjum Nauczycielskim.

*) W roku bieżącym 1924/25 dzieci w wieku szkolnym jest 3019, z czego do szkół powszechnych uczęszcza 2680 dzieci.

Razem 6 szkół o 67 klasach.

Prócz szkół powszechnych miasto musi wybudować budynek na pomieszczenie szkoły Doksztalcania Zawodowego dla młodzieży w wieku 14—18 lat, pracującej w przemyśle i rzemiośle.

Najodpowiedniejszy na ten cel byłby budynek istniejącej szkoły powszechnej przy ul. Berka-Joselewicza, ma się rozumieć odpowiednio rozszerzony tak, aby miał 14—20 klas wykładowych. Koszt budowy tej szkoły obliczać należy na 500,000,— złotych.

Investycje w zakresie zdrowotności.

Budowa zakładu kąpielowego.

Budowa zakładu kąpielowego jest bezwzględnie najbardziej palącą sprawą, jaka w obecnej chwili musi być przez Zarząd Miasta załatwiona. Przy dzisiejszych warunkach mieszkaniowych gdy w jednym mieszkaniu, a często w jednej izbie, gnieździ się kilka nieraz rodzin, gdy w 99% domów mieszkalnych w Zgierzu brak pokoi kąpielowych, zdaje się, niema nikogo w naszym mieście, kto by tego rodzaju zakład uważał za zbędny. Zakład kąpielowy w Zgierzu powinien mieć około 20 wanien, natryskownie o 50 natryskach i łaźnię rzymską. Pożądanem byłoby urządzenie pływalni. Z takiego zakładu kąpielowego korzystałoby 600 osób dziennie.

Dla otrzymania taniej (nie ze studni) wody koniecznym byłoby wybudowanie zakładu kąpielowego obok stawu. Koszt budowy obliczać należy na 300,000,— złotych.

Budowa szpitala.

Brak odpowiedniego szpitala w mieście naszym daje się coraz więcej odczuwać. Istniejący szpital, o 60 łózkach, który powstał za czasów okupacji niemieckiej i mieści się w prywatnym niewygodnym lokalu, jest zbyt szczupły, stale przepełniony do tego stopnia, że zarząd szpitala odmawia nieraz przyjęcia chorych z powodu braku miejsca. Pozaatem otoczenie szpitala—fabryki z dymiącymi kominami—jest jaknajmniej odpowiednim dla tego rodzaju instytucji.

Należałoby więc pobudować budynki szpitalne poza miastem zdala od dymów fabrycznych, przeznaczając na ten cel plac 6-10 margów, na którym powstałoby pawilon:

1) wewnętrzny na 50 łózek
2) chirurgiczny " 30 "
3) dla dzieci " 15 "
4) " położnic " 15 "
5) zakaźny " 30 "

Razem na 140 łózek.

Według teoretycznych obliczeń, licząc jedno łóżko na każdych 200 mieszkańców, miastu naszemu wystarczyłby szpital o 110 łózkach, jednak, biorąc pod uwagę wzrost miasta, należałoby odrazu liczbę tych powiększyć o 30%. Przy szpitalu niezbędnem byłoby założenie parku dla chorych. Ponieważ koszt budowy szpitala bez placu i wewnętrznego urządzenia oblicza się mniej więcej na 5,000 zł. na każde łóżko, potrzebaby było na ten cel około 700,000,— złotych.

Budowa rzeźni.

Już od kilku lat miejscowi rzeźnicy zwracają się do Magistratu z uzaleniami na szczupłość istniejącej rzeźni, domagając się jej rozszerzenia. Wobec prymitywnego urządzenia obecnej rzeźni najlepszym rozwiązaniem byłoby wybudowanie obok starej, nowej rzeźni według najnowszych w tej dziedzinie doświadczeń. Starą rzeźnię możnaby użytkować jako budynek gospodarczy. Przy rzeźni koniecznym byłoby urządzenie chłodni w której rzeźnicy przechowywaliby mięso i wyroby leńnią po a. Wielkość rzeźni obliczoną musiałaby być na ubój 20 — 30 sztuk bydła i 100 — 120 sztuk świń dziennie (obecnie dzienny ubój wynosi: 10 sztuk bydła i 50 sztuk świń). Koszt budowy tego rodzaju rzeźni wynosiłby 450 — 500,000 złotych.

oczyszczenie stawu i regulacja rzeki Bzury.

Staw, będący własnością Cechu Sukienników, w tym stanie w jakim obecnie się znajduje jest rozsadnikiem malarji (zimnicy). Miasto będzie musiało w krótkim czasie staw wykupić, oczyścić takowy, brzegi stawu wzmocnić, pobudować spust betonowy a wokół stawu urządzić aleje. Tak uporządkowany staw, którego lustro wody powiększy się do 10 morgów może stać się miejscem spacerów i wypoczynku dla mieszkańców miasta, gdy obecnie każdy stara się takowy jaknajdalej omijać.

Jednocześnie z oczyszczeniem stawu należałoby przeprowadzić regulację rzeki Bzury na terenie miasta, budując dla czystej wody kanał otwarty z płyt betonowych, dla ścieków zaś fabrycznych kanał kryty. Poczynania te musiałby mieć na uwadze potrzeby przyszłej kanalizacji całego miasta.

D. c n.

Jan Swiercz.

Wiadomości miejskie.

Pobór państwowego podatku dochodowego. Ministerstwo Skarbu zarządziło, aby pobór państwowego podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę był w mieście marcu 1925 r. dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali i przepisów zawartych w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 19 stycznia 1925 r. L. D. P. O. 165/II ogłoszonym w № 20 Monitora Polskiego z dn. 25/1. 25 r.

Kanalizacja telefoniczna. Zarząd Telefonów Łódzkich złożył w Magistracie projekt urządzenia kanalizacji telefonicznej na terenie m. Zgierza celem zatwierdzenia. Przeprowadzenie tych robót nastąpi jeszcze w pierwszej połowie roku bieżącego.

Cechowanie narzędzi mierniczych. Warszawski Okręgowy Urząd miar okólnikiem z dnia 25 lutego r. b. powtórnie zwrócił uwagę na to, że z dniem 31 grudnia 1924 r. przestała być ważną cecha z 1922 r., wybita na narzędziach mierniczych i że w roku bieżącym obowiązują cechy z r. 1923, 1924 i 1925.

Zgodnie z przepisami obowiązującymi w miernictwie (Dekret o miarach — Dz. Pr. z r. 1919 № 15, poz. 211) narzędzia miernicze (wagi, odważniki pojemniki, przymiary, suwaki, naftomierze, znajdujące się w obrocie publicznym, winny być cechowane, rzetelnie, nieuszkodzone i czysto utrzymane.

Na niestosujących się do przepisów obowiązujących w miernictwie sporządzać będzie protokoły Policja i pociągała winnych do odpowiedzialności sądowej z art. 138, 363 i 36 K. K.

W sprawie ujednostajnienia wymiarów kuferków rekruckich. Ministerstwo Spraw Wojskowych wydało okólnik treści następującej:

Przybywający do oddziałów rekruci przynoszą ze sobą niejednokrotnie kuferki zbyt wielkich rozmiarów, które nie pozwalają na umieszczenie ich pod łózkami, jak tego wymagają przepisy regulaminu służby wewnętrznej. Ze względu na to ustalam następujące maksymalne wymiary kuferków rekruckich:

wysokość 36 cm.
szerokość 40 cm.
długość 60 cm.

Celem wprowadzenia kuferka powyższych rozmiarów w ciągu najbliższych lat w powszechne użycie, powiatowe komendy uzupełnień winny podczas poboru udzielać poborowym odpowiednich pouczeń, bądź ustnie, bądź za pomocą obwieszczeń, ostrzegających ich zarazem, że w razie niezastosowania się do podanych wyżej wymagań, kuferki po przybyciu rekrutów do oddziałów złożone będą w składach.

Budowa kościoła. Wszystkim, którzy przyczynili się do urządzenia zabawy na budowę wieży przy naszym kościele, pracą osobistą, ofiarami w naturze lub gotówką, składam „Bóg zapłać”. W szczególności zaś sposób wyrażam swe podziękowanie Kółku Dramatycznemu, stojącemu zupełnie na wysokości swego zadania i które warto widzieć i słyszeć, gospodyniom i gospodarzom zabawy, które tyle pracy nakładają w te imprezy. Zrozumieniu swego stanowiska jako parafjan przez Szanowny Zarząd „Lutni“ i jego bezinteresowności, który za salę nigdy nic nie bierze, zawdzięczyć parafja cała musi, że wogóle kościół się buduje, gdyż z zabaw tylko i przedstawień urządzanych przez nas mamy prawie jedynie większe wpływy, które na budowę obracać możemy.

(—) *Ks. St. Szaniawski.*

Kanonik Kapituły i Dziekan Zgierski.

Rachunek wpływów na budowę wieży przy kościele z zabawy i przedstawienia amatorskiego, uroczającego dnia 14-go lutego 1925 r. przedstawia się następująco:

przychód	zł. 2,484.86
rozchód	„ 465.85
czysty zysk	zł. 2,019.01

Komitet: *Ks. Szaniawski,
Edward Wiczorek,
Jan Błaszczyński,
J. Stefan Cezak.*

Świadectwa pochodzenia. Okólnikiem z dn. 15 stycznia 1925 r. Ministerstwo Roln i Dóbr Państwowych wyjaśnia, iż konie, będące w prywatnym posiadaniu, a obdzielone wojskową kartą ewidencyjną w myśl art. VIII Rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych (Monitor Polski

№ 192 z dnia 14 VIII. 1919 r.) wyprowadzone (wywożone) poza granicę miejscowości stałego pobytu (wsi, miasta) bez względu na to, w jakim celu się to dzieje, muszą być opatrzone osobnym na każdą sztukę świadectwem pochodzenia, wymienione Rozporządzeniem Min. Roln. i D. P. z dnia 8. 3. 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 41 1921 r.).

Sprostowanie. W sprawozdaniu z posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 25 stycznia r. b., zamieszczonym w № 4 „Gazety Zgierskiej“ wkradło się szereg błędów, przekraczających zupełnie sens poprawek radn. Morgensterna do odczytanych protokołów poprzednich posiedzeń.

Już w poprawce do uchwały o wstawienie do budżetu kredytu na fundusz stypendjalny im. dyr. Pogorzelskiego zamiast „że wniosek o podwyższenie kwoty, proponowanej przez Magistrat, wyszedł od radnego Morgensterna, wydrukowano, że wniosek o wstawienie kredytu na fundusz stypendjalny wyszedł od wymienionego radnego.

Wobec powyższego zamieszczamy poniżej ponownie sprawozdanie we właściwym brzmieniu.

Sprawozdanie z posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 20-go stycznia 1925 r.

Przewodniczący wice-burmistrz Szymczak, stwierdzając obecność 16 radnych z kompletu 24 oraz 3 członków Magistratu, otwiera posiedzenie Rady Miejskiej o godz. 7¹/₂.

Obecni radni: 1) Borowski Stanisław, 2) Binkowski Adam, 3) Czaplński Ignacy, 4) Dzióbkiwicz Antoni, 5) Grünberg Fabjan, 6) Chudobiński Jan, 7) Hoffman, 8) Kamiński Ignacy, 9) Kurowski Karol, 10) Kon Menasz, 11) Morgenstern Abram, 12) Olczak Feliks, 13) Pomorski Jan, 14) Pawlikowski Władysław 15) Teska Michał i 16) Zernt Artur,

Nieobecni radni: 1) Chwałkowski Franciszek, 2) Grodzicka, Klementyna, 3) Łodwik Stanisław, 4) Jakubowski Feliks, 5) Sirkis Lejzer, i 6) Zieliński And.

Obecni członkowie Magistratu: 1) ławnik Chorąży-Chrupkowa, 2) ławnik Nawrocki Franciszek i 3) ławnik Sheybal Stanisław, nieobecny burmistrz Jan Swiercz.

Sekretarzuje radny Grünberg.

Porządek dzienny:

- 1) Odczytanie protokołu)
- 2) Sprawa zaliczki dla pracowników miejskich zamiast 13-ej pensji,
- 3) Sprawa sprzedaży placów pod budowę domów;
- 4) Uchwalenie regulaminu dla Komisji radzieckich;
- 5) Przyznanie subwencji Marji Rybickiej, ucz. Gimn. Państw.;
- 6) Przyznanie subwencji dla 2 kandydatów — wychoźdźców polskich we Francji, pragnących pobierać naukę w kraju;
- 7) Przyznanie Subwencji Julianowi Janiszewskiemu;
- 8) Uchwalenie honorarium dla Patronatu Prawnego za stawienictwo w Sądzie w sprawach ubogich;
- 9) Podwyższenie wynagrodzenia kominiarza miejskiego;
- 10) Uchwalenie kredytu na urządzenie domu starców;
- 11) Dokonanie wyborów 2 przedstawicieli na Ogólne Zebranie Związku Miast;
- 12) Komunikaty;
- 13) Wolne wnioski.

Do odczytanych protokołów z dn. 1 i 9 grudnia 1924 roku radny Morgenstern zgłosił następujące poprawki:

Do protokołu z dnia 1 grudnia 1924 r. odnośnie do wniosku o utrzymanie etatu ławnika honorowego w Wydziale Budowlanym, że nie wnosił o angażowanie jeszcze jednego urzędnika do Wydziału Budowlanego.

Do protokołu z dnia 9 grudnia 1924 r. odnośnie do powyższej uchwały o wstawienie kredytu na fundusz stypendjalny im. dyr. Pogorzelskiego, że wniosek o podwyższenie kwoty, proponowanej przez Magistrat, wyszedł od radnego Morgensterna.

Poczem oba protokoły przyjęto. Przystępując do obrad, Przewodniczący referuje sprawę zaliczki dla pracowników miejskich zamiast 13-ej pensji.

Ponieważ Wydział Powiatowy nie zatwierdził uchwały Rady Miejskiej z dnia 20 listopada 1924 r. w przedmiocie wypłacenia pracownikom 13-ej pensji, Przewodniczący składa wniosek Magistratu o wypłacenie miast 13-ej pensji wszystkim pracownikom pożyczki tej samej wysokości spłacalnej ratami.

Rada Miejska jednogłośnie uchwaliła:

„wypłacić wszystkim pracownikom miejskim pożyczkę w wysokości pensji listopadowej zamiast 13-ej pensji spłacalnej, ratami poczynając od 1 lipca“.

Następnie przyjęto do zatwierdzającej wiadomości uchwałę

Wydziału Powiatowego z dnia 11 grudnia 1924 r. w przedmiocie sprzedaży placów miejskich w Zgierzu pod budowę domów.

W dalszym ciągu obrad przystąpiono do sprawy przyjęcia regulaminu dla Komisji radzieckich.

Odnosnie do § 1 regulaminu zabiera głos radny Pawlikowski, składając oświadczenie, że członkom Komisji winno przysługiwać prawo wizytowania zakładów miejskich bez uprzedniego porozumienia się z decernentami odnośnych wydziałów.

Radny Hofman podtrzymuje oświadczenie r. Pawlikowskiego.

Po ożywionej dyskusji przyjęto § 1 w brzmieniu, proponowanej przez Magistrat, z dodatkiem raun. Dzióbkiewiczza, że członkowie Komisji przed wizytowaniem zakładu miejskiego powinni także zawiadomić o tem przewodniczącego lub wice-przewodniczącego Komisji.

Na wniosek r. Morgensterna uchwalono uzupełnienie § 2.

„Obecność urzędnika na każdym posiedzeniu jest konieczna ze względu na udzielanie ewent. wyjaśnień”.

Na wniosek radn. Chudobińskiego § 5 regulaminu zmieniono w tym sensie, że posiedzenia Komisji są prawomocne w terminie pierwszym jedynie przy obecności przynajmniej połowy wszystkich członków Komisji.

Przyjęto uzupełnienie ławnika Sheybala, że posiedzenia, zwołane w terminie drugim, są prawomocne bez względu na ilość obecnych.

Poczem regulamin dla Komisji radzieckich z uwzględnieniem powyższych przyjętych poprawek uchwalono.

Przystępując z kolei do następnego punktu porządku dziennego, na wniosek Magistratu, przyznano subwencję w wysokości zł. 30 mies. dla Marji Rybickiej, niezamożnej uczen. Gimn. Państw.

Następnie Przewodniczący odczytuje odezwę Kuratorjum Szkolnego w Łodzi, nadesłaną przy piśmie z dnia 15-go grudnia 1924 r. w sprawie przyznania subwencji dla 2 dzieci — wychodźców polskich we Francji, pragnących pobierać naukę w szkołach średnich w kraju.

Zgodnie z wnioskiem Magistratu Rada Miejska uchwaliła kredyt w wysokości zł. 100.— mies. tytułem stałej subwencji dla

2 wychowañców (dzieciom wychodźców polskich).

Kredyt ten czerpany będzie z ogólnych wpływów nadwyżek budżetowych.

Sprawę przyznania subwencji Julianowi Janiszewskiemu oddano do następnego posiedzenia celem sprawdzenia.

W dalszym ciągu obrad Przewodniczący komunikuje, że Patronat Prawny zwrócił się do Magistratu z prośbą o przyznanie honorarium za stawiennictwo w Sądzie w sprawach ubogich.

Przychylając się do złożonej prośby, Magistrat wchozi z wnioskiem o uchwalenie wynagrodzenia w wysokości zł. 20.— za każde wystąpienie w Sądzie.

W głosowaniu wniosek Magistratu upadł.

Natomiast Rada Miejska uchwaliła wypłacać honorarium w wysokości zł. 15.— za każde wystąpienie w Sądzie. Fundusz ten czerpany będzie z ogólnych wpływów nadwyżek budżetowych.

W związku z powyższą uchwałą na wniosek radn. Morgensterna postanowiono, aby radni mogli korzystać z ulg Patronatu Prawnego.

Następnie przystąpiono do sprawy podwyższenia pensji kominiarzowi miejskiemu i ustalenia wynagrodzenia dla czeladnika.

W dyskusji uchwalono sprawę uposażenia kominiarza miejskiego przesłać Komisji do Spraw Ogólnych celem rozpatrzenia, czeladnikowi zaś określić pensję w wysokości zł. 120.— mies., obowiązującą od dnia 1 stycznia r. b. (Dok. nast.)

Ogłoszenia urzędowe.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Zgierza niniejszym podaje do wiadomości, iż począwszy od dn. 25 lutego r. b., Magistrat przystąpił do wydawania zezwoleń na prawo jazdy rowerem i numerów rejestracyjnych.

Jazda bez zezwolenia i numeru rejestracyjnego jest surowo wzbroniona.

Zgierz, dnia 6 marca 1925 r.

Burmistrz (—) Jan Świercz.

Przewielebnemu Duchowieństwu: ks. prałatowi Szaniawskiemu, ks. prefektowi Wierzbickiemu, ks. wikaremu Swiderkowi, Szanownym Koleżankom i Kolegom, wszystkim przyjaciółom i znajomym oraz młodzieży szkolnej Gimnazjum Państw. im. St. Staszica — którzy przyjęli łaskawy udział w oddaniu ostatniej posługi żonie mojej,

ś. † p.

Klotyldzie SZEPIETOWSKIEJ,

okazując tyle serdecznego współczucia, — składam niniejszem z głębi zbolełego serca płynące podziękowanie.

Aleksander Szepietowski.

MASZYNY DO SZYCIA

familijne i rzemieślnicze

firmy „SINGER”

na raty i za gotówkę,

oraz reperacja maszyn wszelkich systemów i sprzedaż części maszynowych, igieł, oliwy, nici i t.d.

KRYSIAK STEFAN

w Zgierzu, ul. Łódzka № 28.

PRZEDSTAWICIEL NA ZGIERZ i OKOLICĘ.

Do sprzedania:

Fortepian w dobrym stanie, stolik, kanapka i 4 krzesła, (białe), rower męski i, dziecienny wózek spacerowy.

Ulica Szczęśliwa № 11 m. 2, między 2 a 3.

Magistrat.

WAPNO, CEMENT, DRZEWO, WĘGIEL, SPRYCHY

polecają BRACIA STĘPKOWSCY, Zgierz, Towarowa 2a

Ceny konkurencyjne.

SPRZEDAŻ OBUWIA WYRÓB WARSZAWSKI

MĘSKICH, DAMSKICH i DZIECIENNYCH

PO CENACH ZNIŻONYCH

STRASFOGEL, Zgierz, ul. 3-go Maja 53.

Ręczna maszyna do szycia „Singera” z czótenkiem i Biurko brzożowe

DO SPRZEDANIA

ul. Piłsudskiego 7/18 № 1.

Druk M. Nowicki i S-ka w Zgierzu.